

Sygn. akt V CSK 520/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku J. S. i in. , o odłączenie nieruchomości, założenie nowej księgi wieczystej i wpis prawa własności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni L. M.-U. od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II Ca .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez wnioskodawczynię L. M.-U. skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, strona skarżąca przytoczyła przyczynę kasacyjną z art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. We wniosku lakonicznie wskazano, że istotne zagadnienie prawne jest związane z wykładnią oraz zastosowaniem art. 1 i art. 24 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn.: Dz.U. 2017 r., poz. 1007 ze zm.) oraz art.199 k.c., na tle których niesłuszna jest interpretacja przepisów zawężająca pojęcie nieruchomości do działki lub działek objętych jedną księgą wieczystą. Niezależnie od powyższego wątpliwości skarżącej są związane z zakresem

kognicji sądu wieczystoksięgowego (art. 626⁸ § 1 k.p.c.). Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie został uzasadniony w sposób podobny do stosowanego przy przedstawianiu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Tymczasem skarżący powinien nie tylko sformułować istotne zagadnienie prawne i przedstawić pogłębiony wywód prawny, uzasadniający zgłoszone wątpliwości, ale także wykazać zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu jego rozstrzygnięcia oraz wadliwość rozwiązania postawionego problemu w zaskarżonym orzeczeniu. Tych wymagań wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia, stąd orzeczono, jak w sentencji.

kc

jw